

PTUJSKI LIST

Uredništvo in upravnništvo je v
Ptuju, Slovenski trg 3 (v starem
rotovžu), pritličje, levo.
Rokopisi se ne vrnejo.

Politično gospodarski tednik.

Štev. 13

Ptuj, 2. aprila 1922

IV. letnik

General Zečevič pod obsodbo.

Kakor v vseh ustavnih državah, stoji tudi pri nas ministrska odgovornost pod kazensko sankcijo. Kralj in narodna skupščina imata pravo, da obtožita ministra radi kršenja ustave ali drugih zakonov, storjenega v izvrševanju službene dolžnosti. Obtožba narodne skupščine postane veljavna, ako je zanjo glasovalo $\frac{2}{3}$ navzočih poslancev. Ministra sodi posebno Državno sodišče, sestavljeno iz šestih državnih svetnikov in šestih kasacijskih sodnikov pod predsedstvom predsednika kasacijskega sodišča. Proti obsodbi ni pritožbe in obsojeni minister ne more biti amnestiran brez predhodnega pristanka parlamenta.

V naši narodni skupščini se danes razpravlja o predlogih opozicije, ki pozivlja parlament, da stavi bivšega ministra vojne in mornarice generala Zečeviča pod obtožbo.

V stvarnem oziru je obtožba sledeča: Generalu Zečeviču se očita, da je lansko leto v decembru kot vrhovni šef vojne uprave klical rekrute na vojaško službo, akoravno je moral vedeti, da bodo vsled izredne zime in slabega prometa mogli trpeti na svojem zdravju občutno škodo. Po podatkih sedanjega vojnega ministra generala Vašiča je res obbolelo 6000 rekrutov in jih je od teh umrlo 161 na pljučnici, na drugih boleznih pa 138. Večinoma so se prehladili na potu, ker so se vozili v mrzlih vagonih in ker so se vojaški transporti vršili deloma z velikimi zamudami. General Zečevič da je odgovoren po vojaških zakonih, ki nemarnost vojaških komandantov, katera upropasti zdravje ali celo življenje vojaka, kaznuje z desetletno ječo in celo s smrtjo.

Bivši minister Zečevič se brani, da je vpoklic rekrutov sklenila celokupna vlada in da je v ostalem vse storil, da se njihov transport izvrši čim točnejše ter udobnejše. Pravi, da je dal v tem smislu zlasti tudi železnicam natančna navodila. Za nemarnost nižjih uradov ali pa za posebne neprilike

Profesor Franc Ferk, častni član Muzejskega društva v Ptuju.

Muzejsko društvo v Ptuju je na dan zlate poroke profesorja Franca Ferka, dne 10. februarja 1922, v seji soglasno sklenilo, občnemu zboru predlagati, da imenuje moža, ki si je stekel velikanske zasluge za mestni Ferkov muzej, za svojega častnega člana.

Odborov predlog je na občnem zboru lepo utemeljeval g. odvetnik dr. Ant. Brumen. Občni zbor je izvolil soglasno profesorja Franca Ferka za častnega člana.

Umestno je torej, da izvejo naši čitatelji kaj več o življenju moža, ki si je stekel za našo občino veliko, veliko zaslug.

Profesor Franc Ferk se je rodil dne 16. novembra 1844 kot sin kmečkih staršev v Gamlitzu (Gomilici) pri Arvežu. Doma je obiskoval ljudsko šolo. V 4. razred ljudske

vremena, ki je takrat nastopilo, ne more biti kazensko odgovoren minister.

Priznati moramo, da so argumenti obtožbe tehtni, da pa je tehtna tudi obramba generala Zečeviča.

To se mora doseči. Debata v skupščini bo gotovo svarilo vsem, ki imajo v rokah velike zadeve našega naroda in bo brez ozira na njene politične tendence pripomogla, da se vrhovna državna uprava bolj kakor dosedaj čuva nemarnosti in lahkomiselnosti.

† škof dr. Mihael Napotnik

V torek, dne 27. marca je v Mariboru umrl knezo-škof lavatinski dr. Mihael Napotnik.

Prva poročila o težki bolezni pokojnika so prišla v javnost lansko jesen. Močna natura se je borila z boleznijo več mesecev, dokler ni ugasnilo življenje, polno plodonosnega dela.

Dr. Mihael Napotnik je bil rojen v Tepanju pri Konjicah dne 20. septembra 1850. leta. Po dokončanih študijah je bil dne 25. julija 1875. posvečen v mašnika. Doktorjem bogoslovja je promoviral na Dunaju, nakar je služboval kot profesor cerkvene zgodovine in prava v mariborskem semenišču in pozneje kot ravnatelj Avgustineja, zavoda za višjo vzgojo duhovnikov na Dunaju. Dr. Napotnik se je leta 1878. udeležil kot vojni kurat okupacije v Bosni. Za knezoškofa je bil imenovan 27. septembra 1889. posvečen je bil 27. oktobra in introniziran 17. novembra istega leta.

Pokojni škof si je iztekel velike zasluge v cerkvenoorganizatoričnem oziru, kakor tudi na cerkvenoprosvetnem polju. Slovel je kot znamenit cerkven govornik in je nastopil na evharističnem kongresu na Dunaju in na marijanskem kongresu v Solnogradu. Govoril je tudi na II. katoliškem shodu v Ljubljani.

Literarno se je dr. Napotnik udejstvoval najprej v narodnem gospodarstvu ter zgodovini.

šole pa je hodil v našem mestu. Tako je želel njegov stric Matija Ferk, ki je bil tedaj tukaj mestni kaplan in ki je prej služboval na Hajdinu. Učitelj Amschl je seznanil svoje učence z važnimi zgodovinskimi dogodki našega mesta, stric Matija pa je doma tolmačil fantu učiteljeve zgodovinske nauke. Na ta način se je vzbudilo v dečku zanimanje za zgodovino. Fant je vstopil nato na stričevo željo na mariborsko gimnazijo, kjer ga je blagi stric gmotno podpiral. V počitnicah je bival vsako leto nekaj tednov pri očetovem bratu v Ptuju. Čim bolj se je širilo njegovo znanje v zgodovini in rimski mitologiji, tem večje je postajalo njegovo zanimanje za rimske spomenike mesta Petovija. Stric mu je podaril Raispovo zgodovino ptujskega mesta (Geschichte der Stadt Pettau), ki se mu je jako priljubila. Med Ferkovimi učitelji imenujemo le našega Davorina Trstenjaka in znanega zgodovinarja Puffa, ki sta vplivala na dijaka v zgodovinski smeri. Po dovršeni

vini. V „Mariborskem Vestniku“ je leta 1873. napisal razpravo „Kmetijstvo podlaga civilizacije.“ V mariborskem „Slov. Gospodarju“ je opisoval doživljanje po slovanskem jugu in leta 1884. izdal knjižico „Kratek pregled boscanskega slovstva.“ Kot cerkven pisatelj je napisal več razprav, med katerimi je doživela knjiga „Sv. Pavel, apostol sveta in učitelj narodov“ tri izdaje. V celem je škof dr. Napotnik izdal 25 slovenskih knjig.

Pokojnik je imel vplivne zveze z bivšim avstrijskim dvorom še iz onega časa, ko je služboval kot ravnatelj dunajskega Avgustineja. Po prevratu so se te zveze v slovenski javnosti večkrat obravnavale. Vendar je bil dr. Napotnik eden izmed prvih cerkvenih veljakov, ki se je moško izrekel za jugoslovansko državo.

Stališče dr. Napotnika je bilo pod avstrijsko vlado večkrat zelo otežkočeno. To pa vsled šovinističnih nastopov Nemcev, ki so odločevali na Štajerskem. Dr. Napotnikovemu previdnemu in taktnemu nastopanju se je zahvaliti, da je lavatinska škofija ostala v rokah slovenskega škofa, kar je bilo v narodnostnem oziru za tedanje čase velikega pomena.

Pogreb pokojnega škofa se bo vršil v pondeljek, dne 3. aprila. Zjutraj ob pol 8. uri bodo blagoslovili truplo v škofijski palači, nakar je bodo prenesli v stolno cerkev, kjer se bo pel mrtvaški oficij. Ob pol 10. uri bo slovesen rekvijem in cerkveni govor. Nato se bo vršil slovesen spreved v baziliko Matere Milosti, kjer bo visoki pokojnik pokopan pod velikim oltarjem.

Ali so državne slavnosti potrebne?

Potreba po izpremembi je globoko vko-
reninjena v človeški duši. Po napornem delu si hoče človek oddahniti in se razveseliti v prijetni družbi. Za takšno razveseljevanje porabi važne dogodke v človeškem življenju. Če je kdo še tak revež, vendar žrt-

septimi ga je povabil oče součenca Pomerja v Celje. Celjski rimski spomeniki na cerkvenem zidu in v zasebnih hišah so ga zanimali. Spoznal je tudi celjskega gimnazijskega profesorja Fichna, ki je bil pozneje ravnatelj ptujske spodnje gimnazije. Ta ga je nagovarjal, naj obiskuje oktavo v Celju, kjer lahko studira arheologijo. Odzval se je vabilu, obiskoval osmi razred v Celju, kjer je tudi maturiral. Tam je na gimnaziji ustanovil numismatično zbirko, ki je postala temelj poznejšega celjskega muzeja. Z učenci višje gimnazije je ustanovil pevski zbor, ki je na izletih v Svetinc in Store složno prepeval slovenske in nemške pesmi.

Starši so želeli, naj postane duhovnik, a posvetil se je na graški univerzi germanističnemu in zgodovinskemu študiju. V tistih časih je bilo še malo srednjih šol. Zato ni imel veliko upanja, da bi dobil učno mesto na kaki srednji šoli. Lahko bi bil dobil mesto na „grško orientalski“ gimnaziji v Čer-